

El cas Ibanat

Els principis d'igualtat, capacitat i mèrit en l'accés a un lloc de feina públic són sagrats en qualsevol societat democràtica. No es pot admetre que les administracions creïn places de dubtosa justificació i que es destinin a pagar sous astronòmics a persones, el principal mèrit de les quals consisteix a recaptar vots per al partit que les ha nomenades. Quan això succeeix, no tan sols es vulneren drets fonamentals dels que no han pogut aspirar a la plaça creada pel Govern. També es dóna un ús més que dubtós als impostos que paguen tots els ciutadans i que n'esperen un ús destinat a millorar els serveis que reben. La sentència que anul·la la creació de cinc places d'alta direcció a l'Ibanat presenta un fet que en si mateix és greu. Però molt més greu resulta la constatació que serviren per beneficiar dirigents del Partit Popular o persones molt vinculades a aquest partit. S'espera, doncs, alguna explicació per part de l'Executiu. El síndic de comptes ha presentat aquesta setmana el seu informe anual. Reclama de l'Executiu un major control de les subvencions i de les contractacions.

La sentència del Tribunal Superior de Justícia s'insereix així en un context que fa més necessària que mai la transparència en la gestió pública. Dificilment serà eficient una administració que compleixi amb aquesta exigència. El favoritisme, el partidisme sempre acaba anant en contra de la societat en el seu conjunt, perquè tan sols hi guanyen els que en surten directament beneficiats. La resta hi perd uns recursos que haurien de tenir un destí molt millor.